Č. 4763.

Stavební právo. — Živnostenské právo. O poměru povolení stavebního k živnost.-polic. schválení živn. provozovny.

(Nález ze dne 3. června 1925 č. 11060.)

Věc: Stavební a bytové družstvo . . . v Praze (adv. Dr. Eduard Kalabis z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze o stavební povolení.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. rozhodnutím zrušil zsv rozhodnutí obou nižších stolic — k rekursu stěžujícího si Družstva a udělil mu povolení ke stavbě dvoupatrové přístavby ve dvoře domu čp. — v K-ské třídě v K. podle předložených a při komisionelním jednání dne 17. srpna 1923 zkoušených staveb. plánů m. j. s podmínkou, že dílen v nové přístavbě nebude použito k takovému provozovacímu závodu, k němuž třeba ve smyslu § 34 stav. ř. pro Prahu povolení živn. úřadu. Stížnost podaná do tohoto rozhodnutí vytýká jedině nezákonnost této t. zv. »podmínky«, kterou si vykládá v ten smysl, že se jí st-lům navždy brání použití místností v přístavbě jako živn. provozovny.

Třeba sluší uznati, že textování enunciátu svádí k tomuto výkladu, nelze přece jen při neformálnosti řízení správního přehlížeti obsah odůvodnění nař. rozhodnutí, z něhož je patrno, že žal. úřad spornou »podmínkou« nechtěl nic jiného nežli omeziti konsens jím udělený na takové provozovny živnostenské, které nepotřebují schválení živn. úřadu, t. j. schválení dle III. hlavy živn. řádu. Neboť jenom ty provozovny, které pod ustanovení této hlavy spadají, vyžadují zvláštního živn.-polic. schválení a jen tyto provozovny má také na mysli § 34 odst. 2 stav. ř. pro Prahu, žal. úřadem dovolaný. Tímto omezením žal. úřad nijak nevyloučil — jak stížnost za to má, eventuelní příští použití místností v přístavbě i jako provozoven podle III. hlavy živn. řádu, nýbrž vyslovil jen, že takováto přeměna konsentovaných místností v živnostenské provozovny dle III. hlavy živn. řádu vyžadovala by nového stav. povolení.

Bylo tedy jen zkoumati, zdali nař. rozhodnutí, vykládá-li se v uvedeném smyslu, je ve shodě se zákonem. K této otázce musil však soud přisvědčiti.

Podle § 34 stav. řádu pro Prahu sluší, jde-li o závod provozovací ve smyslu zákonů živnostenských, přesněji o živn. provozovnu, komisionelní jednání konati, pokud možno, současně s vyšetřením, jež se k tomu konci děje, aby bylo zjištěno, lze-li závod ten připustiti z ohledu policie živn.; povolení pak k takovéto stavbě že nesmí nižádným způsobem uděleno býti prve nežli se pravoplatně rozhodne, zdali živn. provozovnu povoliti lze.

Stížnost, jak vysvítá z námitek jejích, uvedených sub II, nesprávně předpis tento pojímá. Je pravda, že není nezbytně třeba, aby, jde-li o stavbu živn. provozovny, komisionelní řízení stavební bylo vždy prováděno současně s komisionelním řízením živn.-polic. Avšak z toho neplyne, že, provedeno-li stav. řízení dříve, stav. úřad mohl by uděliti

povolení stav. a v něm toliko odkázati stavebníka na nutnost dalšího ještě předchozího povolení živn.-policejního. Z poslední věty 2. odstavce §u 34 je naopak docela jasně patrno, že stav. úřad, jde-li o živn. provozovnu, která dle živn. řádu vyžaduje schválení úřadu živn., je povinen v každém případě s udělením stav. konsensu sečkati na tak dlouho, až živn. úřad rozhodne, že provozovna s hlediska řádu živn. je přípustna, a až toto rozhodnutí nabude právní moci. Teprve potom smí stav. úřad uděliti konsens stavební.

V daném případě stěžující si Družstvo nevykázalo se pravoplatným rozhodnutím úřadu živn., jímž by byly místnosti v projektované přístavbě schváleny jako provozovna živn. s hlediska řádu živn.; na druhé straně byly místnosti ony v rekursu označeny st-lem výslovně jako »dílny resp. živn. provozovny« bez bližšího určení, k provozu jaké živnosti mají sloužiti, a nebylo tedy vyloučeno, že stavebník chce jich použíti za živnostenskou provozovnu, která podléhá schválení živnostenského úřadu. Za tohoto stavu žal. úřad, neshledávaje s hlediska řádu stav. důvodu, aby odepřel žádané stav. povolení pro projektované přístavy o sobě, nemaje však s druhé strany vzhledem k cit. předpisu § 34/2 možnosti pro nedostatek předchozího schválení úřadu živn. uděliti toto povolení, pokud by se bylo mohlo jednati o živn. provozovnu takového druhu, která by vyžadovala živn.-policejního schválení, a nechtěje zřejmě odepírati je z této příčiny naprosto, udělil žádaný stav. konsens, avšak jen se spornou výhradou. Hledíc k předpisu § 34 odst. 2. stav. ř., který vzhledem k tomu, že petit stěžujícího si družstva nevylučoval použití přístavby jako živn. provozovny, podléhající schválení živn. úřadu, byl by odůvodňoval úplné odepření stav. povolení, dokud tu nebylo pravoplatného schválení úřadu živn., nelze ve výhradě oné shledávati porušení práva st-lů, neboť výhrada tato, jak již bylo svrchu naznačeno, má pro ně jen ten důsledek, že, budou-li chtíti v přístavbě zříditi si budoucně živn. provozovnu dle III. hlavy živn. řádu, budou nuceni opatřiti si k tomu mimo povolení živn.-policejní také ještě nový konsens stavební, což jest se zákonem v plné shodě.

Bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

č. 4764

Stavební právo: * Regulace šířky tříd a ulic, kterou se nemění jejich poloha, směr a niveau, může se podle § 6 stav. řádu mor. z 16. června 1894 č. 63 z. z. státi i mimo kokretní projekt parcelační nebo stavební bez provedení řízení podle § 4 stav. řádu usnesením obecního zastupitelstva (Brno).

(Nález ze dne 3. června 1925 č. 11061.)

Věc: Elesa G. v Brně proti moravskému zemskému výboru (zem. rada Dr. Boh. Mouček, za zúč. obec vrch. mag. rada Dr. Eduard Král) o určení šířky ulice a stavební čáry.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-lka je majitelkou domu č. 2 Třídy L. . . v Brně, ležícího na nároží této třídy a F. . . ulice; fronta tohoto domu, jakož i sou-